

Član 2(3) Direktive o posebnim sektorima navodi da, u svrhu Direktive, posebna ili ekskluzivna prava podrazumjevaju prava koja proizlaze iz ovlaštenja koje je dao nadležni organ predmetne države članice, putem pravne, regulatorne ili administrativne odredbe, čiji je efekat ograničenje sprovođenja aktivnosti definisanih u članovima od 3 do 7 na jedan ili više subjekata i koja značajno utiču na sposobnost drugih subjekata da vrše takve aktivnosti.

Ne postoje „posebna ili ekskluzivna“ prava onda kada su ona data preduzeću kao članici vrste preduzeća koja sprovode privrednu aktivnost otvorenu za svakoga. Naime, uglavnom mora da se smatra da su ekskluzivna ili posebna prava ona prava koja su vlasti jedne države članice dale nekom preduzeću ili ograničenom broju preduzeća na drugi način osim u skladu sa objektivnim, proporcionalnim i nediskriminatornim kriterijumima, što značajno utiče na sposobnost drugih preduzeća da obezbjede iste usluge, u istoj geografskoj oblasti, pod suštinski jednakim uslovima.

2.5 DEFINICIJA RELEVANTNIH AKTIVNOSTI

Osim ako nisu izuzeti u saglasnosti sa članom 30 (vidite deo 2.5.6), naručioci u posebnim sektorima koji spadaju u prethodno navedene definicije su obuhvaćeni Direktivom o posebnim sektorima samo do stepena do kog sprovode relevantnu aktivnost i samo u odnosu na ugovore koji su dozvoljeni radi sprovođenja te aktivnosti. Relevantne aktivnosti su sledeće:

Napomena: Nove definicije „relevantnih aktivnosti“ – promjene iz ranijih direktiva

Prethodno su **telekomunikacije** bile relevantna aktivnost, ali je sada ona ukinuta zbog toga što, nakon uspešne inicijative za liberalizaciju telekomunikacija Zajednice uvođenjem efektivne konkurencije u sektor, Komisija više ne smatra potrebnim da reguliše nabavke subjekata koji funkcionišu u ovom sektoru.

Sada su i **poštanske usluge** uključene kao relevantna aktivnost i na taj način podliježu regulisanju posebnih sektora. One su prethodno bile predmet direktiva o javnom sektoru.

2.5.1 Vodosnabdjevanje

Relevantna aktivnost se sastoji od obezbjeđenja ili rada fiksne mreže u svrhu obezbjeđivanja usluga javnosti u vezi sa proizvodnjom, transportom ili distribucijom vode za piće.

U slučaju naručilaca u klasičnom sektoru, snabdjevanje mreža koje pružaju uslugu javnosti vodom za piće takođe je relevantna aktivnost za cilj Direktive o posebnim sektorima. U slučaju drugih naručilaca („ugovornih subjekata“ u posebnim sektorima, prim. prev.), snabdjevanje takvih mreža vodom za piće će biti obuhvaćeno onda kada je to jedna od njihovih glavnih djelatnosti.

Snabdjevanje vodom za piće nije glavna djelatnost i neće biti obuhvaćeno Direktivom onda kada

- njena se proizvodnja vrši zato što je nužna za izvršavanje aktivnosti koja nije relevantna; i
- takvo snabdjevanje zavisi samo od sopstvene potrošnje vode za piće subjekta i ne nadmašuje 30 odsto od ukupne proizvodnje vode za piće subjekta, imajući u vidu prosjek za prethodne tri godine, uključujući i tekuću.

Pored toga, Direktiva o posebnim sektorima takođe obuhvata dodjeljivanje ugovora povezanih sa hidrauličnim inženjeringom, navodnjavanjem ili isušivanjem zemlje, kao i odlaganje ili tretman otpadnih voda. Ona se primjenjuje u kontekstu hidrauličnog inženjeringa, navodnjavanja ili isušivanja zemlje, pod uslovom da obim vode namjenjene za snabdjevanje pitke vode predstavlja više od 20 odsto od ukupnog obima vode koja je postala dostupna ovim projektima ili instalacijama za navodnjavanje ili isušivanje.